

Khalid Oubaha

Nijmegen, 8 december 2018

Gemeente Nijmegen
Postbus 9105
6500 HG Nijmegen

Betreft: Sanctioneren horeca

Geachte leden van de raad,

Voor de mensen die mij niet kennen, zal ik mezelf even voorstellen: mijn naam is Khalid Oubaha. Mijn ouders zijn vanuit Marokko naar Nederland verhuisd in 1972 en hebben hier met hard werken een gezin met 6 kinderen onderhouden. In 1993 ben ik naar Nijmegen verhuisd om daar te gaan studeren aan de Radboud Universiteit die toen nog de Katholieke Universiteit Nijmegen heette. Mijn ouders hadden geen geld en ik heb altijd fulltime moeten werken om mijn studie te kunnen bekostigen. Zo ben ik terecht gekomen bij de Stoof op het Koningsplein en heb ik mijn passie gevonden: de horeca. Ik heb altijd moeten knokken tegen vooroordelen en nooit een familiekapitaal achter me had. Toch heb ik met heel hard werken een imperium kunnen opbouwen waar ik trots op ben. Nu heb ik het gevoel dat alles waar ik altijd voor gewerkt, gevochten en opgeofferd heb, mij door mijn vingers glipt.

Het zal sommigen wellicht opgevallen zijn dat ik me de afgelopen periode kritisch heb uitgelaten in de media. Omdat ik het podium zoek en de door de regering ingeslagen weg aan de kaak stel, ben ik me er terdege van bewust dat ik onder een vergrootglas lig. Hierom weet ik ook dat ik me geen misstap kan permitteren en nooit buiten de lijntjes kan kleuren.

Vanaf het begin van de coronacrisis heb ik mij dan ook aan alle regels gehouden, zo ook nu:

- Elke tafel moet reserveren bij ons.
- Iedereen kan digitaal en veilig registreren bij ons, middels een QR-code die op elke tafel staat.
- Mensen mogen met drie personen of meer alleen bij elkaar aan tafel als ze een huishouden zijn en hiervoor tekenen.
 - Ik kan en wil niet discrimineren en een waardeoordeel vellen over de waarschijnlijkheid van een huishouden. De samenstelling van een huishouden; wie van wie houdt; wie met wie wil samenwonen is de persoonlijke aangelegenheid van iedere gast. Het is niet aan mij dit in twijfel te trekken.
- Iedereen moet zitten bij ons.
- Vanaf het begin heb ik, van de 9 zaken die ik Nijmegen heb, er slechts 2 open. Ik geloof niet dat die andere 6 zaken met de huidige regelgeving open kunnen.
- Vanaf het begin heb ik elke week structureel naar terugkoppeling gevraagd bij de politie en Bureau Toezicht. Dit was altijd positief.

Het zal niemand ontgaan zijn dat het afgelopen week een stuk drukker was dan normaal in de stad. Dit terwijl wij in de veronderstelling waren dat er geen fysieke intro was dit jaar. Ik heb ondertussen gelezen dat de animo voor de introductie dit jaar groot was en dat ruim 4.300 bachelorstudenten en 200 internationale studenten zich aangemeld hebben voor de fysieke introductie in het Goffertpark. Dit zijn er zelfs 900 meer dan vorig jaar. Vorig jaar kregen de verenigingen landelijk iets meer dan

10.000 inschrijvingen, dit jaar zeker 15.200. De cijfers zijn nog niet definitief, bij enkele verenigingen kunnen studenten zich nog inschrijven. Studenten hebben ongelooflijke behoefte aan sociaal contact en zijn dus later de stad in gestroomd.

Door bovenstaande zijn wij afgelopen week overlopen en is door onderbezetting op dinsdag omstreeks 19:00 uur bij Cafe van Buren geconstateerd dat mensen aan een tafel stonden in plaats van dat ze op hun zitplek zaten. Dit is natuurlijk niet de bedoeling; hiervan zijn we ons bewust; hierop spreken we onze gasten aan; hiervoor hebben we toch een officiële waarschuwing gekregen. Van de verbalisant kregen we te horen dat er door de coördinator van toezicht een melding was gemaakt om bij Cafe van Buren te controleren: hij had mensen zien staan. Wat voor mij onbegrijpelijk is, is waarom Cafe van Buren hier niet op geattendeerd is, maar meteen deze weg wordt ingeslagen.

Door de Burgemeester werd mij persoonlijk toegezegd dat er alleen gehandhaafd wordt bij excessen en dat er geen heksenjacht ontketend gaat worden. Sinds afgelopen dinsdag voel ik me bedrogen, vogelvrij verklaard.

Voor mij betekent dit dat mijn organisatie op scherp staat. Voor mijn 250 werknemers betekent dit dat hun banen wellicht op de tocht komen te staan. Voor mij als Marokkaans-Nederlandse ondernemer betekent het dat ik bij een volgende overtreding een strafblad heb en nergens meer een financiering krijg. Voor mijn leidinggevende betekent dit dat zij dromen over mensen die staan en hiervan wakker schrikken.

Juist nu hebben we hulp nodig van onze burgervader; juist nu hebben we behoefte aan begrip; juist nu hebben we behoefte aan iemand die onze rug dekt en tussen ons staat.

Met vriendelijke groet,

Khalid Oubaha